

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/92/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820201865
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8820201865.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobkyne: F. Y., T.. X.X.XXXX, N. XXX/XX, G., B.. D. T. U., zast. JUDr. Igorom Šofrankom, advokátom AK, Ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník proti žalovanému: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zast. JUDr. Alanom Strelákom, advokátom AK, Na vršku 12, 811 01 Bratislava, IČO: 31 819 702, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 1.073,70 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 353,70,- euro do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku z a m i e t a .

III. Stranám sporu sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 21.07.2020 domáhala voči žalovanému zaplata sumy 1.073,70 eur a náhrady trov konania.

2. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, pod sp. zn. 10C/21/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, som bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky v oboch uplatňovaných nárokoch úspešná, rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 10C/21/2017, zo dňa 28.8.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.10.2019. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „ 32. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzavreli dňa X.X.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 600 eur. Žalobkyňa sa zaviazala vrátiť úver s príslušenstvom v 13 mesačných splátkach tak, že prvé tri mesačné splátky boli dohodnuté vo výške 3 eur a ďalších 10 mesačných splátok bolo dohodnutých vo výške 84,80 eur, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená v bode 1 Obchodných podmienok a predstavovala 67,70 %. Údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver ku dňu podpisu zmluvy nebol uvedený v texte zmluvy predloženej žalobcami. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, výška RPMN, súd poukazuje na to, že by nemala byť uvedená v obchodných podmienkach neprehľadne, ale v hlavnom texte zmluvy obdobne ako priemerná hodnota RPMN, aby si spotrebiteľ mohol porovnať tieto dve veličiny už na prvý pohľad. Nakoľko Zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 1 ods. 2 ZSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa ust. § 9 ods. 2 ZSÚ prístupujú k skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že

zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky v sume 84,80 Eur (resp. 3 eur pri prvých troch splátkach). V bližšej špecifikácii teda nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a poplatkov. Zákon stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky na ktoré nemá právo. 43. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. 45. Súd má za to, že inštitút zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, avšak pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu, je relevantné ex offio súdne preskúmvanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o poskytnutí konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta, najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrolu splátkového kalendára, upozornenie na termín splátok a na prípadné následky nesplácania, je zmluvná podmienka, ktorá nie individuálne dojednaná v súlade s ustanovením § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. 46. Ide o zmluvu, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch v rovnakej podobe medzi podnikateľom vykonávajúcim svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom, ktorý nemá možnosť reálnym spôsobom zmeniť obsah pripraveného návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať o zmene návrhu, s možnosťou dosiahnutia úspechu. Spotrebiteľ má možnosť prijať alebo neprijať návrh zmluvy, pretože podľa názoru súdu by totiž poskytovateľ úveru určite neupravil vopred naformulované úverové podmienky určené širokému spektru spotrebiteľov, ktoré sú koncipované tak, aby bol dosiahnutý finančný efekt pre žalobcu. 48. Súd mal za to, že zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru žalovaný vopred vnútil pripraveným predtlačným tlačivom žalobkyni aj iný úkon než len ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére ich záujmu. Súd má za to, že žalobkyňa ako osoba neznalá zákona bez podrobnejšieho pre neho zrozumiteľnejšieho výkladu obsahu dohody o poskytnutí služby, nebola schopná posúdiť následky tejto nedostatočnej vedomosti a informovanosti. Takto sa dá usudzovať nedostatok žalobcovej vôle ako spotrebiteľa vstúpiť do dohody o poskytnutí domáceho servisu so žalovaným. 49. Z uvedených dôvodov sa tak úver poskytnutý žalobcovi na základe Zmluvy o úvere podľa § 11 ods.1 písm. a/ zákona č.129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako je absolútne neplatná i Zmluva o poskytnutí domáceho servisu v časti dohodnutej odmeny 245,70 € za poskytovanie tohto domáceho servisu ako aj v záväzku klienta tento domáci servis využívať (bod 2.2. Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu) pre jej rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Všetky platby, ktoré žalovaný od žalobcu prijal z uvedených právnych titulov sú tak prijatými plneniami z neplatného právneho úkonu a teda bezdôvodným obohatením (§ 451 ods. 2 OZ). 66. Súd sa zaoberal aj návrhmi na vyhlásenie neprijateľných zmluvných podmienok v časti odmeny za využívanie tzv. domáceho servisu vo výške 245,70 eur, ktorý je len umelým navyšovaním celkovej ceny úveru a vo forme formulárovej zmluvy bolo jeho podpísanie zo strany žalobkyne predpokladom poskytnutia spotrebiteľského úveru. Už s poukazom na vyššie uvedené dôvody vyhlásil súd túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Rovnako žalobkyňa navrhla vyhlásiť za neprijateľnú podmienku účtovania servisného poplatku vo výške 18% z istiny ako poplatku za poskytnutie úveru, ktorý je rovnako len ďalším nezmyselným navyšovaním celkovej ceny úveru a v rozpore s dobrými mravmi a spotrebiteľským právom, preto súd aj tomuto návrhu žalobkyne vyhovel. Požadovanie úhrady administratívneho poplatku, ktorý dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa, splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané, treba považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pri poplatku zo spotrebiteľského úveru je nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Jednou z podmienok podnikania významných pre ochranu spotrebiteľa je aj zákaz klamať spotrebiteľa uvádzaním nepravdivých údajov o skutočných vlastnostiach úrokov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok. RPMN je údajom o skutočných vlastnostiach služby, má byť vypočítaná spôsobom stanoveným podľa prílohy č. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne a reprezentuje náklady, ktoré vzniknú spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úverom. V predloženej zmluve je tento údaj iba odkazom na nejasný výpočet a teda aj v danom prípade treba túto podmienku zmluvy považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku.“ Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z. z.

o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3. “ Ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie svojich spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. V danom prípade treba zdôrazniť, že žalovaný nielenže v zmluve o úvere č. XXXXX XXXX zo dňa X.X.XXXX používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa o sumu 473,70 eura, čiže zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobne porušenie práva. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, primerane finančne zadosťučinenie preto požaduje vo výške 1 073,70 eura, pričom nárok ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 473,70 eura a za dve neprijateľné zmluvné podmienky požadujem 2 x 300,- eur. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v základnej veci, t.j. rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 10C/21/2017, zo dňa 28.8.2019 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v základnej veci, nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenia ani rozširovať ani zužovať.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

4. Žalovaná pripojila k žalobe rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 10C/21/2017 - 47 zo dňa 28.08.2019 spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, splnomocnenie.

5. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v písomnom podaní zo dňa 07.09.2020 uviedol, že nesúhlasí s argumentmi uvádzanými žalobcom, a to z nasledujúcich dôvodov: Z konštantnej judikatúry ESLP vyplýva, že primerané finančné zadosťučinenie vo väčšine prípadov nemá byť rovnaké ako hodnota porušeného práva (to iba vo veľmi výnimočných a závažných prípadoch). Naopak, primerané finančné zadosťučinenie by malo ujmú primerane kompenzovať, nie nahrádzať. O to viac je potrebné sa zamyslieť nad výškou a teda primeranosťou finančného zadosťučinenia (ako aj nad vznikom nároku na také zadosťučinenie) v prípade, keď Žalobcom žiadna ujma reálne nevznikla. Súd je teda v danom prípade povinný vyhodnotiť všetky okolnosti prípadu (správanie pred a po uzavretí zmluvy, prípadné kroky poskytovateľa úveru voči spotrebiteľovi, či pri uplatnení práva boli spotrebiteľovi priznané trovy konania a pod.) a stanoviť výšku finančného zadosťučinenia tak, aby spĺňala predpoklad primeranosti. Zdôvodnenie výšky primeraného zadosťučinenia tak, ako ho uvádza žalobca, žalovaný v celom rozsahu rozporuje ako nedôvodné a neakceptovateľné z nasledovných dôvodov. Požadované PFZ žalobkyňou vo výške 1.073,70 EUR má zohľadňovať skutočnosť, že žalovaný sa mal obohatiť na úkor žalobkyne vo výške 473,70 EUR a následne požaduje žalobkyňa za dve neprijateľné podmienky sumu vo výške 600,00 EUR. Žalovaný považuje za neprípustné, aby žalobkyňa stanovovala akúsi „cenu“ jednej neprijateľnej podmienky na úroveň 300,00 EUR a žiadala, aby sa súd v rámci svojej úvahy stotožnil s takto stanovenou výškou primeraného finančného zadosťučinenia. Je potrebné rovnako poukázať na skutočnosť, že zákon neprijateľnosť zmluvných podmienok dostatočne sankcionuje ich neplatnosťou, resp. bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru a postihuje tak žalovaného. Súd musí vyhodnocovať všetky okolnosti prípadu a následne stanovenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia v rozhodnutí dostatočne a preskúmateľne zdôvodniť. Ak by súd dal za pravdu žalobkyňi a stotožnil by sa s navrhovanou výškou primeraného finančného zadosťučinenia bez vlastnej úvahy podloženej dostatočným a preskúmateľným zdôvodnením, šlo by o arbitrálne a bezprecedentné rozhodnutie nad rámec zákona a zámeru zákonodarcu. Je možné konštatovať, že pripustením úvahy a akceptovaním návrhu žalobkyne (výšky požadovaného PFZ) by súd svojim spôsobom určil akýsi „cenník“, resp. šablónu stanovenia výšky primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré však má vychádzať z riadne zdôvodnenej starostlivej úvahy súdu postavenej na zohľadnení a posúdení všetkých okolností daného prípadu. Pri posudzovaní dôvodnosti nároku žalobkyne a výšky PFZ je nutné vziať v úvahu všetky okolnosti, a síce: 1. žalovaný bol rozsudkom 10C/21/2017 zaviazaný na vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu, vrátane úrokov z omeškania; 2. žalovaný bol rozsudkom 10C/21/2017 zaviazaný k náhrade trov konania; 3. dve zmluvné podmienky boli vyhlásené za neprijateľné. Ďalej má žalovaný za to, že súd by mal vziať v úvahu aj skutočnosť, že žalovaný dve predmetné podmienky, vyhlásené súdom za neprijateľné v praxi ani pri súdnom vymáhaní už neaplikuje a požaduje len zaplatenie poskytnutej istiny, resp. oprávnených

nárokov vyplývajúcich z platných podmienok rešpektujúc platnú legislatívu SR. čo môže byť známe aj zo samotnej praxe rozhodujúceho Okresného súdu Vranov nad Topľou. Z vyššie uvedeného je teda okrem iného zrejmé, že žalovaný nemôže zmeniť už uzavreté zmluvy, resp. upraviť ich podmienky, ale z jeho konania a žalovaných nárokov na súdoch SR je zrejmé, že si voči spotrebiteľom uplatňuje len nároky plynúce z platných a zákonných podmienok, pričom nežiada plnenia vyplývajúce z prípadných neprijateľných podmienok. S prihliadnutím na v tomto vyjadrení uvedené skutočnosti má žalovaný za to, že uplatnený nárok žalobkyne je s ohľadom na okolnosti prípadu nedôvodný, pričom aj v prípade úvahy o jeho dôvodnosti nie je požadovaná výška PFZ primeraná a žalovaný ju považuje za neadekvátnu/neprimerane vysokú, nezohľadňujúcu všetky okolnosti prípadu. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností žiada tunajší súd, aby po posúdení žaloby, vykonaní dokazovania a starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu žalobu ako nedôvodnú zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške. V prípade ak by súd napriek argumentácií žalovaného mal za to, že žaloba je čo do samotného nároku na priznanie PFZ dôvodná, žalovaný žiada, aby súd starostlivo prihliadajúc na všetky okolnosti prípadu priznal finančné zadosťučinenie v primeranej výške (zásadne nižšej ako požaduje žalobca) a svoju úvahu, ktorou sa riadil pri jej stanovení dostatočne a preskúmateľne zdôvodnil.

6. Z ustanovenia § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vyplýva, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

7. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

8. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

10. Ako vyplýva z § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

14. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalovaný poskytoval žalobkyni bezúčelový hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 600,- eur. Úver poskytoval za celkový úrok vo výške 20 % z istiny. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18% z istiny. RPMN činí 67,70 %. Dlžník / spoludlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise tejto zmluvy potvrdil svojim podpisom na tejto zmluve. V zmysle bodu II zmluvy sa zaviazal dlžník uhradiť veriteľovi istinu vo výške 600 eur, úrok vo výške 240 eur, servisný poplatok vo výške 108 eur, celkovo dlžnú čiastku na úhradu vo výške 828 eur. Ďalej podľa bodu II zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi úver riadne a včas vrátane úroku a servisného poplatku v mesačných splátkach, a to nasledovne: v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 3,00 eur (splátka úroku) a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 84,80 eur (istina vo výške 43,26 %, úrok vo výške 13,55 % a servisný poplatok vo výške 13,19 % z každej jednotlivej splátky), pričom prvá splátka je splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivej splátky, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z. je ku dňu podpisu tejto zmluvy 45,77 %. Dňa XX.XX.XXXX uzavreli účastníci konania aj Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu. Domáci servis je poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, uzavretej medzi poskytovateľom ako veriteľom a klientom ako dlžníkom. Je to najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátok a na prípadné následky nesplácania. Žalobkyňa sa zaviazala využívať domáci servis a zaplatiť žalovanému odmenu v celkovej výške 245,40 eur a to v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 81,90 eur. Splátky odmeny sú splatné pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu obsahuje aj Rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory vzniknuté z právnych vzťahov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej medzi zmluvnými stranami tejto zmluvy dňa X.X.XXXX, alebo súvisiacich so zmluvou, vrátane všetkých vedľajších právnych vzťahov, nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia, nárokov na náhradu škody, sporov o výklad, zánik zmluvy alebo o platnosť, výklad, alebo zánik tejto rozhodcovskej zmluvy, predložia na rozhodnutie buď stálemu rozhodcovskému súdu alebo všeobecnému súdu Slovenskej republiky, ktorého právomoc je daná podľa príslušných procesných právnych predpisov, vzťahujúcich sa na predmet sporu.

15. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou - typovou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

16. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

17. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

18. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. V danej právnej veci mal súd jednoznačne za preukázané, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/21/2017, žalobkyňa si úspešne uplatnila svoje právo ako spotrebiteľ, keď sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, a to na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa XX.XX.XXXX a nahradiť trovy konania. Súd v uvedenom konaní žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie 473,70 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 473,70 eur, odo dňa 10.11.2017 do zaplata sumy 473,70 €, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, z X.X.XXXX v bode 2.2., v znení: „Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 245,70 €, a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 81,90 €“, je neprijateľná. Ďalej určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, z X.X.XXXX v časti I., v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18% z istiny“, je neprijateľná. Žalobkyni priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov konania. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.10.2019.

20. V súvislosti s výkladom samotného pojmu „úspešné uplatnenie práva“ zo strany spotrebiteľa, súd poukazuje na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

21. Ako vyplýva z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

22. Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

23. Žalobkyni jednoznačne vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé prívodiť jej ujmu vo sfére jeho rodinného, súkromného a spoločenského života.

24. Ako vyplynulo z dokazovania, žalobca bol nedôvodne vystavený psychickému vypätiu zo strany žalovaného najmä vzhľadom na jeho praktiky, spôsoby uzavretia zmluvy a tiež v nemalej miere aj tým, že samotný žalobca musel na dosiahnutie stavu relatívnej právnej istoty iniciovať súdne konanie na ochranu svojich spotrebiteľských práv (konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok pod sp.zn. 10C/21/2017).

25. Žalobkyňa sa v konaní domáhala zaplata sumy 1.073,70 eur ako primeraného finančného zadostučinenia.

26. Podľa citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, má spotrebiteľ právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa zodpovedá, avšak iba za predpokladu, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Uvedené právo nie je možné zamieňať s právom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Predpokladom pre priznanie nároku je skutočnosť, že v konaní spotrebiteľ uplatnil nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nie len podľa zákona č. 250/2007 Z.z. ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch prípadne iných predpisov. Uplatnením práva však nemožno rozumieť iba

podanie žaloby spotrebiteľom, ale takýmto konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa.

27. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

28. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva "odradzujúci"). A tak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“. Doktrínálne možno preventívnu funkciu náhrady nemajetkovej ujmy odôvodniť tým, že diskriminácia jednotlivca je civilným deliktom. Zmyslom prostriedkov nápravy podľa ZOS je nielen poskytnúť satisfakciu jednotlivcovi, ale aj sankcionovať škodcu a odradiť do budúcnosti osobu a jej možných nasledovníkov od nekalého konania, ktorý názor podporuje aj judikatúra (NS ČR 30Cdo 4431/2007; porov. pod 18/).

29. Samotné súdne konanie, ktoré bolo v danej situácii jedinou možnosťou žalobcu, je náramne stresujúcim faktorom, odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Súd pri priznaní primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi vychádzal najmä z porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity tohto zásahu do práv spotrebiteľa a taktiež z dĺžky trvania závadného stavu.

30. Vzhľadom na objektívnu spôsobilosť tohto závadného stavu vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobkyne, považoval súd právny základ nároku na finančné zadosťučinenie za plne dôvodný avšak samotnú výšku primeraného finančného zadosťučinenia súd starostlivo podrobil preskúmaniu.

31. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a zároveň je aj sankciou postihujúcu žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla. Ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa priznáva spotrebiteľovi právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy spotrebiteľovi, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv.

32. Výška priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu a nemožno ju objektívne preukázať. Uvedené neznamená svojvoľu pri rozhodovaní súdu o výške priznaného finančného zadosťučinenia, ale pri tomto súd zohľadňuje viaceré kritéria tak, ako je uvedené vyššie (intenzitu a časové obdobie trvania závadného konania dodávateľa, satisfakčnú a sankčnú funkciu zadosťučinenia a podobne).

33. Účelom poskytnutia zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný, diskriminovaný. Poskytnutie zadosťučinenia nie sankcia za samotnú existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, aj keď určitý odstrašujúci a preventívny účinok je v zadosťučinení obsiahnutý.

34. Teda už samotné vyvolanie stavu žalovaným, na základe ktorého by žalobcovi ako spotrebiteľovi ujma mohla vzniknúť, je jedným z predpokladov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Spotrebiteľ už vôbec nie je povinný odôvodňovať vzniknutú ujmu a stav právnej neistoty, prípadne uvádzať iné skutočnosti týkajúce sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie už bezprostredne v konaní, v ktorom bolo vyslovené porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľ je oprávnený uplatniť si nárok na primerané finančné zadosťučinenie samostatnou žalobou na súde, ako tomu žalobca učinil aj v prejednávanej príhode.

35. Za adekvátnu výšku primeraného finančného zadosťučinenia, považoval súd sumu 353,70 eur. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva "odradzujúci"). A tak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“. Doktrínálne možno preventívnu funkciu náhrady nemajetkovej ujmy odôvodniť tým, že diskriminácia jednotlivca je civilným deliktom. Zmyslom prostriedkov nápravy podľa ZOS je nielen poskytnúť satisfakciu jednotlivcovi, ale aj sankcionovať škodcu a odradiť do budúcnosti osobu a jej možných nasledovníkov od nekalého konania, ktorý názor podporuje aj judikatúra (NS ČR 30Cdo 4431/2007; porov. pod 18/) (rozsudok KS TT 26Co/781/2015).

36. S poukazom na vyššie uvedené súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na závažné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde je priznanie finančného zadosťučinenia dôvodné avšak vo výške určenej súdom.

37. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia súd vychádzal zo skutočností uvedených v rozsudku 10C/21/2017 - 47 zo dňa 28.08.2019. Zo strany žalovaného došlo k viacnásobnému porušeniu práva. Žalovaný bol povinný zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 473,70 eur. Táto suma bola žalobkyni súdom priznaná, preto súd nevidí dôvod na opätovné priznanie tejto sumy vo forme finančného zadosťučinenia. To, čo súd pokladá za dôležité je, že podľa názoru súdu má žalobkyňa nárok na finančné zadosťučinenie zo zmluvných podmienok, ktoré boli rozsudkom, č. k. 10C/21/2017 - 47 zo dňa 28.08.2019, vyhlásené za neprijateľné. Išlo o zmluvnú podmienku v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu v bode 2.2., ktorou vznikla povinnosť zaplatiť poskytovateľovi odmenu vo výške 245,70 eur a o zmluvnú podmienku v Zmluve o spotrebiteľskom úvere v časti I., ktorou si veriteľ účtoval servisný poplatok vo výške 18% z istiny. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 600,- eur, tzn., že 18% z istiny 600,- eur predstavuje servisný poplatok sumu 108 eur.

38. Súd starostlivo prihliadajúc na všetky okolnosti tohto prípadu, priznal žalobkyni finančné zadosťučinenie v celkovej výške 353,70 eur (245,70 eur + 108 eur), pričom je toho názoru, že žalovaná suma bola neprimeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne žalovaným a táto zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, a čo do zvyšku žalobu žalobkyne zamietol.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žiadnej zo strán sporu trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí s tým, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

43. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.